

Erasmus+

HERE seminar „Internacionalizacija visokog obrazovanja”
Srijeda, 7. decembar 2016. godine (9.30 - 16.00h)

Mjesto: Rektorat Univerziteta Crne Gore (II sprat)

Nacrt agende

9.00-9.30	Registracija učesnika
9.30-10.10	Uvodna sesija (Vanja Drljević, Nacionalna Erasmus+ kancelarija, moderator) ➤ Prof. dr Mira Vukčević, Predsjednik HERE tima, Opseg i ciljevi seminara ➤ Prof. dr Maja Bačović, prorektor, Univerzitet Crne Gore, Internacionalizacija na Univerzitetu Crne Gore, trenutno stanje, prepreke i izazovi ➤ Mubera Kurpejović, Ministarstvo prosvjete, Uloga države u internacionalizaciji visokog obrazovanja
10.10-10.40	Elementi institucionalne i nacionalne odgovornosti u internacionalizaciji, Irina Ferencz, HERE ekspert
10.40-11.00	Diskusija
11.00-11.20	Pauza za kafu
11.20-12.30	Institucionalna odgovornost u internacionalizaciji, izazovi i prepreke, Irina Ferencz, HERE ekspert ➤ Strateška partnerstva ➤ Efikasna unutrašnja organizacija ➤ Finansiranje internacionalizacije ➤ Internacionalizacija kurikuluma ➤ Povećanje atraktivnosti kroz kvalitet ➤ Izazovi i prepreke
12.30-13.00	Diskusija
13.00-14.00	Ručak
14.00-15.00	Nacionalna odgovornost u internacionalizaciji visokog obrazovanja, Irina Ferencz, HERE ekspert ➤ Izvoz ekspertize ➤ Održavanje multikulturalnog društva

	➤ Finansiranje
15.00-15.30	Diskusija
15.30-16.00	Zaključci i preporuke

Profil eksperta:

Irina Ferencz (rođena Lungu), je Rumunski državljanin, nosilac Bečelor diploma u oblasti međunarodnih odnosa i Evropskih studija sa Babes-Bolyai Univerziteta u Klužu-Napoca, i Master diploma u Evropskim politikama (magna cum laude) na Katoličkom Univerzitetu u Luvenu. Trenutno je upisana na doktorskim studijama Međunarodnog Centra za visoko obrazovanje (INCHER) na Univerzitetu u Kaselu (Njemačka).

Nakon priključivanja Asocijaciji za akademsku saradnju (ACA) kao pripravnik u avgustu 2008. godine, postaje Policy Officer na proljeće 2009. godine. Iako je i dalje mlada po godinama, ona je već bila autor, koautor ili koizdavač šest knjiga, kao i poglavlja knjiga i članaka.

Njeno glavno interesovanje i ekspertiza je u oblasti međunarodne mobilnosti studenata (kvantitativne i kvalitativne analize) i u politikama internacionalizacije na univerzitetskom i nacionalnom nivou, uključujući vrednovanje internacionalizacije kroz korišćenje indikatora. Irina Ferencz je vodila ACA studiju *Mapiranje mobilnosti u Evropskom visokom obrazovanju* (2011) i *Evropsku i nacionalnu studiju politika mobilnosti* (2012), za koje je istraživanje sprovedeno u više od 30 evropskih zemalja.

Irina Ferencz redovno predstavlja ACA na međunarodnim konferencijama kao predavač, moderator ili panelista.

Irina govori rumunski (maternji jezik), engleski, francuski italijanski i malo njemački.

Osnovne informacije o temi:

Internationalizaciju visokog obrazovanja možemo posmatrati kao proces kojim unapređujemo kvalitet studiranja, istraživanja i naučne saradnje korišćenjem više modela i to pokretanjem zajedničkih studijskih programa sa drugim institucijama visokog obrazovanja, dolazne i odlazne mobilnosti studenata, nastavnika i nenastavnog osoblja, motivisanjem za uvođenje nastave na stranim jezicima, kao i prekograničnom saradnjom u osiguravanju kvaliteta rada na univerzitetima.

Internationalizacija visokog obrazovanja važna je jer donosi pozitivne pomake ne samo na individualnom, već i institucionalnom, ali i širem društvenom nivou. Iako se kao najveća prednost internacionalizacije na individualnom nivou, najčešće, naglašava povećanje zapošljivosti pojedinca, važno je naglasiti kako je iskustvo boravka i studiranja u drugoj zemlji korisno i zato što omogućava drugačije iskustvo učenja, što potiče razvijanje novih kulturnih, društvenih i akademskih vrijednosti.

Ustanove visokog obrazovanja kroz internacionalizaciju unapređuju kulturu kvaliteta u okviru svojih studijskih programa. Studenti i nastavnici u procesu mobilnosti, su nosioci novih ideja i kontakata, čime utiču na povećanje međunarodne saradnje i razmjenu istraživačkih iskustava.

Internationalizacija visokog obrazovanja može se definisati kao snažnija veza između različitih sistema visokog obrazovanja uklanjanjem granica, ali zadržavanjem nacionalnih obilježja. Često se pojam internacionalizacije miješa sa pojmom globalizacije. Globalizacija, u svojoj najširoj formi, opisuje socijalne procese koji prevazilaze nacionalne granice. Dok koncept globalizacije obuhvata zasebne, preklapajuće oblasti, fundamentalno je to ekonomski proces integracije koji prevazilazi nacionalne granice i, u krajnjem, utiče na protok znanja, ljudi, vrijednosti i ideja. Globalizacija utiče na univerzitete u svijetu kroz tržišno takmičenje i radikalno mijenja izgled univerziteta kao institucije. „Uraditi više sa manje“ u kontekstu ekonomske globalizacije, bila bi prijetnja kvalitetu, uključujući i univerzitete. Potreba da se internacionalizacija razlikuje od globalizacije sve je urgentnija, s obzirom na scenario sve veće globalizacije, koji sve više sužava institucionalne opcije u oblasti internacionalizacije. Sve ovo još više dolazi do izražaja u razvoju dugoročnih kolaborativnih programa.

Većina visokoškolskih institucija u Evropi zaključuje da internacionalizacija počinje relativno tradicionalnim fokusom na prikupljanju stranih studenata. Mnoge ustanove pokušavaju da prošire definiciju internacionalizacije, koja bi obuhvatala aktivnosti saradnje i partnerstva u istraživanju i nastavi i učenju, u nastavi stranih jezika, dublje uključivanje diplomaca sa univerziteta iz drugih zemalja i partnerstvo sa neakademske internacionalnim organizacijama. Značaj kulture i infrastrukture koja podržava širu definiciju „internationalizacije“, takođe su značajna pitanja koja se sve češće postavljaju. Za mnoge zemlje visoko obrazovanje je važan izvozni sektor u kome mnogi univerzitetski kampusi privlače internacionalne studente iz cijelog svijeta.

Sa internacionalnim usmjerenjem osoblja (nastavnici i istraživači, administrativni radnici i rukovodeći kadar), lakše je ostvariti učešće u međunarodnim mrežama visokog obrazovanja koje objedinjuju zajedničko istraživanje i realizaciju inovacionih projekata koji bi bili usmjereni na globalne izazove. Nastajanje "evropskog modela" u oblasti visokog obrazovanja i istraživanja ima i normativnu i strukturnu dimenziju. Normativna dimenzija naglašava značaj vrijednosti kao što su: saradnja, dijalog, različitost, mobilnost. Strukturna dimenzija se sastoji od principa Bolonjskog procesa, a naročito: struktura (tri ciklusa studija), evropski okvir kvalifikacija, Evropski sistem prenosa i akumulacije bodova, sistem osiguranja kvaliteta i dodatak diplomi. U nedostatku državne inicijative da nametne strategiju internacionalizacije i za njenu implementaciju i održivost obezbijedi sredstva, visokoškolske institucije bi morale pojedinačno da ugrade internacionalnu aktivnost u svoju strategiju, najbolje u strategiju Univerziteta, sa davanjem prioriteta. Dobro definisana strategija i akcioni plan moraju doprinijeti da se studenti inspirišu nastavnom sredinom u kojoj preovladava istraživačka aktivnost, čime će se studenti stalno motivisati da iskustva i vještine steknu i u inostranstvu.

Institucionalna odgovornost u procesu internacionalizacije je, nekad, i veća od nacionalne. Manifestuje se kroz, već pomenutu, stratešku internacionalizaciju gdje se pažnja mora posvetiti aspektima poput: kreiranja i održavanja strateških partnerstava, efikasnijoj unutrašnjoj organizaciji koja će eliminisati prepreke za mobilnost i studenata i nastavnika. Kod studenata, to je, prije svega, rad na uklanjanju svih prepreka u priznavanju stečenog

znanja na drugom univerzitetu, kao i efikasan sistem ekvivalencije stečenog znanja za potrebe nastavka školovanja. Povećana mobilnost u oba smjera, mora biti praćena internacionalizacijom kurikuluma, organizovanjem nastave i ispitivanja na stranim jezicima, kao i obezbjeđivanjem fondova za motivaciju nastavnika i studenata i izvan ustaljenih sistema za finansiranje od strane države ili krupnih fondova.

Svi se u visokom obrazovanju slažu u jednom: da internacionalizacija povećava kvalitet nastavnog procesa i istraživanja, a time stvara i uslove za veću atraktivnost univerziteta.

Očekivani ishodi:

Povećana svijest o aspektima internacionalizacije koima se treba trategski baviti a ciljem kreiranja institucionalne odgovornosti prema internacionalizaciji.
Definisane mjere globalne podrške.

Ciljani učesnici:

Eksperti za reformu visokog obrazovanja (HERE), univerzitetski profesori sa sva tri univerziteta, predstavnici Ministarstva prosvjete, rektori, prorektori, dekani, prodekani, direktor Centra za doktorske studije, direktor centra za kvalitet, predstavnici studenata....